

Udvardi

A VESZPRÉMI ÉRSEKSÉG és a
BOLDOG GIZELLA FŐEGYHÁZMEGYEI GYŰJTEMÉNY
tisztelettel meghívja Önt és kedves Családját

UDVARDI ERZSÉBET

Kossuth- és Munkácsy-díjas festőművész

A FÉNY MEGÉRKEZIK című EMLÉKKIÁLLÍTÁSÁNAK megnyitójára
2014. június 6-án pénteken 17 órára, a veszprémi Érseki Palotába.

Megnyitót mond: DR. MÁRFI GYULA veszprémi érsek,
SZERENKA MIKLÓS érseki helynök és EPERJES KÁROLY színművész
Közreműködik: KALLAI MÍRA brácsaművész és KALLAINÉ GUTSCHER ÁGNES zongoraművész

A kiállítás 2014. szeptember 24-ig látogatható.

„Tulajdonképpen a természetábrázolásban fedeztem fel azt a különös fényt, amely szinte megragadhatatlannak, visszaadhatatlannak tűnt sokáig a festés során. A fény, a jég, a lemenő nap sugarainak a vízre vetődése olyan jelenség, amit pedig nem lehet elhanyagolni. Később vallásos tárgyú képeimnek is állandó velejárója lett ez a feloldhatatlannak látszó probléma. Ha ezt a fényt meg akarom festeni, maximum a fehér színnel dolgozhatok, de az nem fénylik. Fokozatosan jutottam el odáig, hogy használjam az ezüstöt, az aranyat. Kezdetben sokat küszködtem, hogy a kellő hatást elérjem, s aztán rájöttem, e színek mellé csak nem fénylő anyagot szabad felvinni a képre, hogy kiemelkedjenek a háttérből. A fény emberen túli jelenség, azt hiszem. A Biblia tele van transzcendens jelenségekkel. Az Isten, aki fényben, vagy az égő csipkebokor képében jelenik meg, nem anyagból áll, hanem szellem és lélek metafizikai együtteséből.”

Udvardi Erzsébet

Nagy Gáspár

A FÉNY MEGÉRKEZIK...

Itt vagyunk
és most már ez lesz az otthonunk
ez a berendezetten is ideiglenes világ
ahol
tapintható a föld a víz a nád
és a hegy
és a hegy tövében a kőkereszt
amint tapintja izleli csókolja a fény
a valahonnan valahová utazó örök sugár
minden megszentelt évszak vándora
mely áthatol nappal és éjszakán
átüt sziklán és márvány-palotán
bársonnyá simult
szívburkok falán
gyönyörű törvényeivel
írdogál

bizony mondom:
nagy fényvel úgy írdogál
hogy kimondja csöndben önmagát
s mint ahogy a kivetett háló várni tud
a lélek Genezáreti taván
a tó és a tenger
az ígéret szerint türelmes
csitítja magát...
és a fény megérkezik akár
az ég komor felhőibe befűzött
arany-ezüst fonál
mint nagy tűk öltése nyomán
a különös nyári rianás
aki hallja már mindent tud
ott legbelül kivált
vakon is lélekbiztosan

helyettünk is szilárdan áll
és mégis hangtalan zokog
a ránk bízott remény
mert szemközt az árulás
útja kanyarog
az Olajfák hegyén
de itt de itt
mégis boldog voltam
ahogy Ágoston mondaná
moriebar vitaliter
megint megint
életre haldokoltam.